Anul I. No. 9. EXEMPLARUL 2 LEI Timisoara, Luni 8 August 1932.

VREREA

Director:
Ion Stoia-Udrea

Redacţia şi Administraţia:
Timişoara, I., Str. E. de Savoya 4.

Abonamente: 100 lei anual; 8 lei lunar.

:—: Apare săptămânal :—:

PÂINEA

Una dintre cele mai ciudate, — am putea spune tragice, — feţe ale actualei crize economice este preţul nespus de urcat al articolelor de primă necesitate faţă de posibilităţile de plata a marilor mase a consumatorilor. Indeosebi se manifestă aceasta la articolele alimentare, şi mai ales la acelea absolut necesare, cum este pâinea. Aci am reuşit să înregistrăm urcări de preţuri cu drept cuvânt paradoxale. Intr'o epocă în care grâul a suferit scăderi de preţuri dezastruoase, ducând la ruină mulţimea de milioane a producătorilor, provocând prin aceasta o perturbaţie gravă în însăşi finanţele Statului, pâinea, acest prim aliment, în actualele vremuri grele *singurul* aliment al unei bune părţi din lumea muncitoare şi nevoiaşe, a suferit urcări de preţuri cari cu greu pot fi explicate prin calcule normale. (Sub „calcule normale" — ţinem să precizăm, — înţelegem calcule cinstite!)

Intr'un singur fel se pot explica aceste fluctuaţii în sus a costului pâinei, anume admiţând că cu acest articol de primă necesitate, — şi tocmai pentru faptul că este de absolută necesitate, — s'a făcut şi se face cea mai deşănţată speculă. Lucrul nu este tocmai greu de dovedit.

Cât a costat kilogramul de pâine în fericiţii ani de conjunctură, când grâul a costat 1200 lei pro 100 kg.? Şi cât costă astazi un kilogram de pâine de aceiaşi calitate, când grâul costa 300 şi 200 lei pro 100 kg? Rămas-a acelaş raportul dintre preţul grâului şi preţul pâinei? Şi un copil ţi-ar râde în faţa dacă ai îndrăzni să afirmi asemenea minciună sfruntată! Atunci?

Brutarii încearcă, — în mod cât se poate de şubred, — să explice acest fenomen cu stabilitatea aproximativă a costului de fabricaţie, stabilitate afirmată de dânşii. Nici că se putea un argument mai mincinos! Fiindcă

astăzi muncitorii din brutării sunt obligaţi de către patronii lor să lucreze 16—18 ore pe zi cu retribuţii exact la jumatate reduse faţă de anii de conjunctura, cand lucrau doar 8—12 ore pe zi.

Prin urmare costul materialului prim a scăzut la un sfert, cheltuelile de fabricaţie, calculând şi majorarea numărului orelor de muncă, au scăzut tot la un sfert, în timp ce preţul pâinei a fost redus în multe cazuri cu mai puţin de un sfert. Nu cu trei sferturi, nici măcar cu jumătate, ci abia cu un sfert. Aci prin urmare se practică, — sub directa ocrotire a autorităţilor, — o dublă speculă. Intâi faţă de **muncitorii brutari**, cari sunt exploataţi în mod ordinar, şi în al doilea rând faţă de publicul consumator, care este şi el exploatat tot în mod neruşinat.

Dar putem aduce un caz şi mai eclatant. Aci intră direct în arena marele exploatator, Österreicher, acest speculant engros al lumii nevoiaşe şi flămânde, de pe care, dacă i-ar sta în putinţă, ar trage şi pielea. Acesta este cel mai gălăgios şi mai arţăgos susţinător al intereselor breslei brutarilor şi nu lipseşte din nici o delegaţie de protest a breslei impotriva scăderii preţului pâinei. Nu demult, cu ocazia urcării costului pâinei integrale la 7 lei pro kg., a susţinut în şedinţa convocată la Primărie, că cu acest preţ de 7 lei pro kg. el suferă pierderi foarte mari. Ori la două zile după aceasta tot el a fost acela care la o licitaţie pentru aprovizionarea cu pâine pentru unele instituţii ale Primăriei a oferit pâinea integrală cu preţul de 6,40 lei pro kg.! O dovadă cât se poate de eclatantă a adevărului cuprins în afirmaţia sa că la preţul de 7 lei pro kg. pierde la vânzarea pâinei!

Fireşte însă că toate acestea nu au putut întârzia o nouă urcare a preţului pâinei integrale. la 9 lei pro kg. Şi poate că mai dă Dumnezeu o nouă scădere a preţului grâului, ca să se mai poată adăoga însfârşit un leu la costul pâinei.

Aşa e logica vremii!

Ţinem însă să atragem atenţiunea cârmuitorilor actuali ai municipiului asupra unui lucru. In anticambrul cabinetului primarului mai în fiecare zi te impiedeci de delegaţii de-ale brutarilor, delegaţii tot mai numeroase, şi mai arţăgoase, pentru a cere menţinerea sau majorarea actualelor preţuri. Se prea poate ca gălăgia făcută de aceste delegaţii, de multe ori compuse din toţi brutarii din Timişoara, să impresioneze pe cineva. Să nu se uite însă că în faţa acestor 30—40 de oameni stă marea masă de 90 de mii de consumatori, dintre cari cel puţin 30 de mii sunt din aceia, pentru cari fiecare urcare, cu un ban numai, la preţul pâinei, înseamnă, — nu o cheltuială în plus, — ci o îmbucătură trasă dela gură. O îmbucătură de pâine trasă dela gura copiilor, o fărâmă de hrană furată stomacurilor chinuite de îndelungată foame, biciuitoare până la paroxism adesea. Şi tăcerea miilor de flămânzi este incomparabil mai gravă decât gălăgia celor câţiva preasătui!

Dl Maniu formează guvernul

Dl Vaida va demisiona abia la sfârşitul săptămânii acesteia

Dl Titulescu nu întră în noul guvern

Bucureşti 7. — In urma consfătuirei ce a avut loc Sâmbătă între domnii Maniu, Mihalache, Madgearu şi Mironescu, consfătuirea ţinută la locuinţa dlui Maniu, şi care a avut de subiect chestiunea alcătuirii noului guvern, deşi dl Maniu nu s'a pronunţat atunci în mod definitiv, în cercurile politice azi se dă ca sigură ştirea că dl Maniu acceptă să formeze noul guvern, cu atât mai mult, întrucât aceasta este şi voinţa Suveranului.

Dl Vaida, care se simte puţin bolnav, a plecat la Techirghiol, de unde se va reîntoarce abia Marţi, urmând să fie prezent la alegerea preşedintelui Camerei, care va avea loc Miercuri sau Joi, iar Vineri, sau cel mai târziu Sâmbătă, d-sa va prezenta Suveranului demisia sa.

Deşi în urma unor convorbiri telefonice ce le-a avut în cursul săptămânei dl Titulescu cu unii dintre conducătorii partidului naţional-ţărănesc se lansase ştirea că acesta va accepta portofoliul externelor în noul cabinet Maniu, astăzi suntem în măsură să afirmăm că dl Titulescu la nici un caz nu va face parte din noul guvern ce se va alcătui, urmând ca ministerul de externe să fie condus de către dl Mironescu, sau o altă persoană.

Dl Bocu nu se retrage

Ziarul „Dimineaţa", — şi în urma lui şi alte ziare, — adusese ştirea că dl. Sever Bocu, din motive strategice se va retrage pe un timp oarecare din viaţa politică şi îşi va da demisia şi din locul de preşedinte al organizaţiei naţional-ţărănişte din Timiş-Torontal. Se svonia chiar că urmaşul lui la preşidenţia organizaţiei va fi dl. Vidrighin.

Cerând lămuriri în această privinţă d-lui prefect dr. Băran, d-sa a desminţit în mod oficial acele ştiri. D-l Bocu va conduce şi pe mai departe organizaţia locală şi nici vorbă să se retragă din politică — ne-a declarat dl. Dr. Băran.

Evenimentele din Germania

Vor colabora hitleriştii cu Centrul?

Ziarul „Deutsche Allgemeine Zeitung" scrie că naţional-socialistii au început tratative cu guvernul von Papen pentru intrarea lor în cabinet. Discuţiile au deocamdată un caracter preliminar. Tratativele oficiale vor începe săptămâna viitoare.

„Volkische Beobachter" oficiosul naţional-socialist formulează într'un articol pretenţiile naţional-socialiştilor pentru o colaborare la guvern.

Naţional-socialistii, spune ziarul, sunt de trei ori mai tari decât partidul centrului, prin urmare pot pretinde două treimi din totalul portofoliilor şi anume pe cele mai importante, precum şi guvernul din Prusia.

„Berliner Tageblatt" precizează că naţional-socialiştştii cer locul cancelarului şi ministerele de interne. muncă şi economie naţională. In acelaş timp condiţia esenţială a naţional-socialiştilor este să se dizolve partidul comunist.

Ex-Kaiserul şi rezultatul alegilor

Din Doorn se anunţă, că în urma rezultatului alegerilor Reichstag, Ex-împăratul se arată foarte nemulţumit. El se aştepta, ca imediat după alegeri să fie rugat a se pune în fruntea luptei pentru salvarea Reichului. Ori, în urma distribuţiei forţelor în Reichstag, se pare, că această reîntoarcere va mai întârzia puţin.

Comunista Klara Zetkin, preşedintă de vârstă a Reichstagului german

Berlin. — Prima şedinţă a Reichstagului nou ales, care se va întruni pe la sfârşitul lunei August, va trebui să fie condusă, până la numirea unui preşedinte definitiv, de către preşedintele de vârstă. Membrulcel mai în vârstă al Reichstagului este acum comunista Klara Zetkin, care numără 75 de ani, şi care îşi petrece o mare parte a anului de obicei la Moscova. Ar fi deci primul caz în istoria Parlamentului german ca o femee să devină prezidentă a Adunării.

Un act pripit al Primăriei

Fostul primar al municipiului nostru, dl C. Grofsoreanu, pe lângă unele greşeli, a făcut multe, foarte multe lucruri bune. Printre altele, pentru a salva arhivele Primăriei, cari în urma unei legi aduse de trecutul guvern de tristă amintire, erau să fie duse la Cluj, a înfiinţat un serviciu al arhivelor, la care, printre alţii, numise şi pe dl Ivanov, un ziarist, care ani lungi a depus o muncă foarte intensă şi serioasă în ogorul presei româneşti. Dl Ivanov s'a fost retras acolo şi a muncit, pe cât i-au permis puterile şi priceperea, străduindu-se să aducă ordine în arhive şi să spicuiască de acolo ceiace credea că are valoare pentru trecutul oraşului nostru. A fost o muncă folositoare în toate privinţele.

Odată cu schimbarea regimului însă conducătorii cei noui au găsit de cuviinţă să desfiinţeze acest serviciu al arhivelor, pe motivul, probabil, al veşnicelor economii bugetare. Credem că s'a săvârşit o greşală prin aceasta. In primul rând desfiinţarea acelui serviciu a fost un act preaputin chibzuit, fiindcă acel serviciu este absolut necesar Primăriei şi desfiinţarea lui poate duce uşor la predarea arhivei Clujului. In al doilea rând s'a făcut o nedreptate dlui Ivanov, care prin munca prestată atâţia ani în folosul neamului şi al culturii noastre a meritat într'adevăr acea bucată de pâine, pe care i-a asigurat-o mica sa leafă de la Primărie. Cu atât mai mult, întru-cât aceasta nu a fost o pomană, ci retribuţia modestă a unei munci prestate în mod real, a unei munci absolut necesare pentru Primărie.

Ştim că există o „Lege a Pământului" la noi, — şi departe de noi gândul să acuzăm pe cineva pentru aplicarea ei, fiindcă nici un primar, ori câtă bunăvoinţă ar avea, nu se poate elibera de sub puterea ei, — o tradiţie, ca la întronarea unui regim nou, clientela politică a vechiului regim să fie îndepărtată din funcţiuni, pentru a face loc clientelei celui nou. Nu voim să facem cap de acuză împotriva nimănui pentru aceasta, fiindcă, repetăm, aşa e „Legea pământului" la noi, şi aceasta e mai puternică decât oricare primar.

Credem însă că bugetul Primăriei noastre este destul de bogat, ca să poată suporta pe lângă nouă clientală în curs de înscăunare şi biata lefşoară a d-lui Ivanov, care a depus acolo o muncă real folositoare. Şi nici neînduratul consilier financiar al Primăriei credem că nu va susţine că Primăria are să ajungă la faliment tocmai din cauza asta!

Ne bizuim pe simţul de dreptate al d-lor dr. Lazar şi dr. Gabor, că vor reveni asupra acestei hotărâri luate desigur în pripă.

In urma nepăsării sfinţilor părinti dela Caransebeş

Biserica românească din Deliblata se vinde la tobă

Vârşeţ 3 Aug. — In deşertul uitării şi al desinteresului complect, cum pe bună dreptate poate fi numit Banatul Românesc de sub stăpânirea iugoslavă, în curând se va petrece un fapt, care va constitui cea mai ruşinoasă pată în istoria naţională şi religioasă a românismului, indeosebi a celui liber din ţara mare şi liberă. Biserica românească din Deliblata, cel mai mândru şi mai măreţ monument religios şi românesc al românilor rămas pe teritoriul iugoslav, stă astăzi cu porţi-le sigilate de către portărel şi în curând va fi vândută la licitaţie publică, cu toba, ca o crâşmă sau o prăvălie de rând.

In anii imediat de după război, când durerea pentru ciunitirea Banatului era mai acută, când sentimentul naţional românesc, necunoscând încă nepăsarea crasă a fraţilor trăind în ţara liberă, era mai dârz, locuitorii fruntaşei comune Deliblata s'au hotărât să zidească o biserică frumoasă, în stilul catedralei din Sibiu, drept dovadă a forţei religioase româneşti din aceste ţinuturi, despre cari sârbii afirmau că ar fi locuite în mod exclusiv numai de sârbi. Oameni cu dare de mână, au adunat banii şi s'au apucat de zidirea bisericei. Primele sume vârsate nu au fost suficiente pentru terminarea clădirei, însă antreprenorul care cunoştea cinstea şi bunăstarea locuitorilor nu s'a lăsat abătut şi a avansat dânsul sumele necesare terminărei bisericei. Pentru dânsul era suficientă garanţie obligaţia comunităţi bisericeşti, compusă din oameni de omenie şi cu stare frumoasă.

Biserica a fost astfel terminată, urma doar să fie sfinţită, cu tot fastul cuvenit şi dată astfel chemărei ei. Anii au trecut însă şi cu ei şi belşugul şi bunăstarea enoriaşilor bisericei româneşti din Deliblata. In urma crizei generale, pe care mai adânc a simţit-o agricultura, şi in urma tratamentului vitreg căruia îi sunt supuşi români din Iugoslavia şi din punctul de vedere economic, fruntaşi locuitori din Delibata au văzut zi cu zi ducându-li-se belşugul şi inscăunându-se sărăcia în casele lor. Scăderea dezastruoasă a preţurilor produselor agricole i-au dus pe mulţi la sapă de lemn, şi nimeni nu a mai fost in stare să achite ratele pentru datoria ce greva asupra comunităţii bisericeşti, datorie ce se ridică azi la circa 400.000 de dinari. Antreprenorul strâ s şi el în chingile crizei generale a început să-şi ceară tot mai insistent banii,

si atunci a inceput calvarul comunităţii bisericeşti ortodoxe din Deliblata.

Fostul preot pe atunci al românilor din Deliblata, — astăzi paroh în Oraviţa, — S. S. Cornel Jurca, şi-a luat toiagul în mână şi a pornit în Ţara Liberă să cerşească bani pentru biserică. Pe unde a umblat, cui s'o fi căciulit, el o fi ştiind numai, însă a reuşit totuşi să adune pe seama bisericei sale suma de 40.000 lei,

sumă pe care a depus-o la Episcopia din Caransebeş şi pe care Episcopia a vărsat-o bisericei din Deliblata *ca ajutor din partea sa, a Episcopiei.*

Această sumă fiind însă cu mult prea mică pentru acoperirea datoriei, credincioşii bisericei au pornit să caute undeva un imprumut măcar, până s'or mai schimba vremurile.

Cui să-i ceară ajutor? Banca „Luceafărul" dela Vârşeţ, creiată şi susţinută cu averile românilor iugoslăveni, ca să fie un sprijin al românismului în aceste ţinuturi, a mâncat-o fripta prota Oprea cu ciracii săi, astfel că bieţii oameni s'au gândit ca la un ultim refugiu, la episcopia din Caransebes. căreia în apartin şi care are datoria să se îngrijească de bietele lor suflete năcăjite, căci şi-au văzut biserica pusă sub sechestru. S'au prezentat deci Preasfinţiei sale Episcopului dela Caransebeş şi sărutându-i dreapta cuviincios i-au cerut să-le dea o mână de ajutor pentru a salva sfânta biserică.

„Las' să se vândă biserica!".

a fost răspunsul preamilostiv şi apostalic al preasfântului Episcop al Caransebeşului. Cu această binecuvântare arhierească s'au întors credincioşii din Deliblata la casele lor şi minunatul lăcaş al domnului, zidit în stilul catedralei din Sibiu, in curând va fi vândut la tobă.

„...400.000 de dinari, odată, de două ori, cine dă mai mult?"...!

N. B. — Faptele înşirate mai sus nu lasă loc niciunui comentar. Vrem să ştim însă care este răspunsul preasfântului dela Caransebeş la toate acestea!? Ori poate nu are nici un răspuns? Faţă de ocupaţiile preacucernice de a-şi căpătui nesfârşitul număr de „nepoţi" şi „nepoate", chestiunea bisericei din Deliblata cade pe al zecilea plan? Vrea preasfântul episcop al Caransebeşului să dea o nouă dovadă de absoluta impotenţă în ceia ce priveşte conducerea, potrivită cu cerinţele de azi, a Bisericei ortodoxe din acest ţinut? In acest caz sanctitatea sa Patriarhul României are cuvântul!

Deschiderea pieţelor pentru producători

In urma unei hotărâri mai vechi producători de articole alimentare din împrejurimile Timişorii nu aveau acces la pieţele de alimente, astfel că toate pieţele noastre erau deservite numai de către revânzători, cari cumpărau alimentele dela producătorii din imprejurimi şi le vindeau cu preţuri majorate publicului consumator din Timişoara. Acum Comisia Interimară a municipiului a adus hotărârea, foarte cuminte şi salutară, ca de aci înainte producători din împrejurimi să aibă acces în toate pieţele de alimente ale municipiului, fiind liberi să facă concurenţă revânzătorilor din Timişoara.

Prin această măsură înţeleaptă se va ajunge la ieftinirea simţitoare a articolelor alimentare.

Pactul de neagresiune româno - rus

Ziarele franceze comentează pe larg faptul, că pactul de neagresiune polono-rus s'a semnat fără ca să se mai aştepte şi realizarea unei înţelegeri româno-ruse.

In special presa de stânga atacă guvernul român pe care îl face responsabil pentru esecul tratativelor, subliniind, că România n'a vroit să audă de vre-o înţelegere fără recunoaşterea alipirii Basarabiei, condiţie pe care în schimb a refuzat-o Rusia.

Faţă de aceste declaraţii ale presei franceze, trebue să fixăm, că nu România a ridicat chestiunea Basarabiei, ci însuşi Sovietele, cari au cerut ca în pact să'se introducă o recunoaştere explicită a litigiului teritorial ce există între cele două ţări.

Fireşte, că faţă de această condiţie a Sovietelor, răspunsul guvernului român a fost unul singur, care putea fi, că, din moment ce nu există o chestiune a Basarabiei, ea nu poate fi cuprinsă în nici un tratat — Basarabia este pe veci unită cu România. Chestiunea aceasta nu poate forma obiect de discuţie,

Pe această nouă bază se vor relua tratativele la 20 Septembrie la Geneva, când apoi se speră, că se va găsi o formulă acceptabilă pentru ambele state.

Sentinta de achitare a D-lui Bocu este definitivă.

In urma unui ordin al Ministerului de Justiţie primprocurorul Tribunaluiui Timiş-Torontal, care declarase apel la sentinţa de achitare pronunţită în procesul d-lui Bocu, şi-a retras apelul şi astfel sentinţa de achitare a rămas definitivă.

Redactor resp.: Ion Stoia-Udrea
Ed. „VREREA" Tip. Csendes.
Timişoara.

45 milioane beneficiu la U. D. R.

dar muncitorii nu au primit nici un ban de luni de zile şi o bună parte din funcţionarii mici au fost aruncaţi pe drumuri.

40,000 lei fiecărui censor.

Reşiţa 6 Aug. — Sunt arhicunoscute frământările provocate în rândul muncitorimei din Caraş prin faptul că U. D. R. (Uzinele Domeniile Reşiţa) nu a fost instare să facă faţa la timp obligaţiunilor sale de plată faţă de muncitori. Această societate, care posedă bogăţii enorme în Banat, având în proprietatea sa pe lângă vastele uzine dela Reşiţa, minele de cărbuni dela Anina, o mulţime de alte terenuri miniere în curs de exploatare sau neexploatate încă şi aproape toate pădurile din judeţul Caraş, cu eleştee, vii, case de vânătoare, constituind pe domeniile sale un fel de stat în stat, având până şi şosele proprii pentru uzul său numai şi zăgăzuite cu taxe enorme pentru bieţii ţărani cari sunt siliţi să-şi aducă lemnele din pădurile acestei Societăţi, pe preţul fixat după bunc plan al acesteia, fiindcă în împrejurimi nu există alte păduri, această societate care se bucură de drepturi într'adevăr excepţionale, în ultimul timp invocând motivul crizei economice generale a redus în primul rând salariile (fireşte. nu pe ale directorilor şi ale membrilor consiliului de administraţie, cari incasează de cinci şi şase ori cât leafa unui ministru) precum şi plăţile muncitorilor, apoi

a inceput să facă concedie de muncitori în mase, lăsând pe drumuri familii intregi, a concediat functionari cu vechime lăsându-i muritori de foame.

Fără consideraţie că prin această măsură a sa periclitează liniştea unei întregi regiuni provocând perturbaţi, cari s,au resimţit în viaţa economică a intregului judeţ.

Invocând apoi situaţia grea în care se găseşte prin faptul că nu-şi poate încasa sumele ce i-le datorează statul, deşi în mai multe rânduri primise sume considerabile dela stat,

U. D. R-ul a început să nu-şi mai plătească funcţionari la timp iar muncitori rămaşi în lucru nu au mai văzut nici un ban multe luni de zile, astfel că de teama cării unor turburări mai grave în sânul muncitorimei chinuite de mizerie de nedescris, guvernul însuşi a fost nevoit să interoină.

Este iarăşi îndeajuns de cunoscut faptul că suma de 10 milioane vărsată Societăţii de către stat pentru a-şi plăti muncitori a fost intrebuinţată de către societate pentru alte scopuri şi numai după enorme sforţări a putut obţine muncitorimea o foarte mică parte din această sumă, iarăşi la intervenţia directă a ministerului.

Astfel stând lucrurile nue mirare că a cuprins pe toată lumea faptul că la adunarea generală ordinară din acest an raportul comitetului

arată pe 1931 un beneficiu net de 45 milioane lei şi societatea oferă astfel acţionarilor săi dividende de 20,50 la o acţiune. In aceiaşi zi s'a votat pentru fiecare cenzor o diurnă de 40.000 lei.

care desigur a şi fost plătită imediat. Şi având pe 1931 un beneficiu de 45 milioane lei, Societatea U. D. R. luptă din răsputeni să reducă aproape la jumătate salariile muncitorilor minieri dela Anina, cari cu o felioară de mălai pe zi lucrează cele opt ore zilnice în bezna pravăţelc... o adâncine de 6-700 metri sub pământ, expuşi în fiecare moment unui sfârşitneaşteptat şi groaznic.

Iată cum lucrează Reşiţa.

Sport

Ripensia — Gloria C.F.R. 3:0 (1:0) Match amical

Brava noastră echipă a repurtat o nouă victorie, dând încă odată dovezi de minunatele sale aptitudini. In repriza primă echipe arădană se ţine destul de bine, aparând câteva atacuri foarte periculoase. In minutul al 17-lea însă din unsprezece Ciolac marchează primul goal. In a doua repriză echipa arădană, deşi depune sforţări enorme pentru a se menţine, slăbeşte din ce în ce, în minutul al cincilea Hocksári marchează al doilea goal, iar în minutul 38-lea Raffinsky asigură vicloria echipei sale printr'al treilea goal.

Regimentul 5 Vânători — Chinezul 5:2 (5:1)

Echipa Reg.-tului 5 Vânători domineazâ dela început terenul şi încâ în prima repriză îşi asigură izbânda cu 5 goaluri. In repriza a doua echipa 5 Vânători se rezumâ numai la un joc de apârare şi echipa Chinezul numai cu greu poate ridica numârul goalurilor sale la două.

Comentarii asupra unui război ţigănesc

De câteva zile asistăm la un război de presă, care prin limbajul extrem de violent şi termenii duri până la necuviinţă întrebuinţaţi mai ales de către una din tabere, au reuşit să dea un spectacol dintre cele mai desgustătoare. Lupta se dă între organul oficios al dlui Sever Bocu, „Vestul", şi redactorul pentru Banat al ziarelor „Dimineaţa" şi „Adevărul", dl Ion Bănciulescu, fost pe vremuri şi dânsul redactor la Vestul, şi afirmative beneficiar al unei părticele din fondurile pentru a căror mânuire prealargă dl Bocu a stat în faţa justiţiei.

„Răsboiul" s'a început cu aceia că dl Bănciulescu făcându-şi datoria de gazetar a reportat în mod fidel şi complect desbaterile procesului dlui Bocu, reportagii cari au şi apărut în „Dimineaţa", în felu în care au fost trimise. După terminarea procesului şi pronunţarea sentinţei de achitare, tinerii zeloşi dela Vestul, fiind nevoiţi de data aceasta să elogieze Justiţia, asupra căreia luni de-arândul improşcaseră cu noroi, şi voind totuşi să se răzbune asupra cuiva pentru umilirile indurate de către dl Bocu în timpul desbaterilor, au luat drept ţap ispăşitor pe dl Bănciulescu, care nu a făcut altceva decât a relatat pe larg ziarului său mersul desbaterii. Logic era să se ia la harţă cu ziarul care a publicat procesul, şi nu cu redactorul care şi-a făcut numai datoria de bun funcţionar al ziarului său, dar însfârşit, tinerii dela Vestul se războesc şi ei cu cine pot, sau cu cine cred că pot.

Şi astfel, stând călare pe gogoriţa falşului lor regionalism, tinerii dela Vestul au făcut să apară un articol, în care au aruncat asupra d-lui Bănciulescu cu tot ce le stătuse la îndemână, numai cu mir nu. Fireşte că nici acesta nu s'a lăsat şi a răspuns în acelaş fel, lovind doar prin tangentă în autorul articolului, şi aruncând acuze foarte grave şi foarte supărătoare pentru dl Bocu. Vestul, uitând de dictonul că „dacă cineva îţi spune că eşti hoţ, şi tu îi răspunzi că el este un bandit,încă nu dovedeşte că tu eşti un om de omenie, ci în cel mai bun caz că amândoi sunteţi pungaşi", — s'a dat din nou la bietul Bănciulescu înflorindu-l cu o nouă serie de epitete, ca pungaş, borfaş, şi altele la fel. Fireşte că dl Bănciulescu după asta va ataca şi mai aspru pe dl Bocu, — care la urma urmelor în toată afacerea Vestul-Bănciulescu, nu este vinovat decât cu aceia că există.

Şi astfel se dovedeşte adevărul spusei latineşt. că „inter duos litigantes tertius, — de data asta dl Bocu, — gaudet! Halal de aşa „gaudet"!

Incepând cu numărul acesta „Vrerea" va apare în fiecare Luni la orele 7 dimineaţa, aducând întotdeauna cele mai recente ştiri p o l i t i c e c u l t u r a l e şi sportive. Vom păstra şi pe mai departe atitudinea serioasă şi imparţială de până acum în judecarea evenimentelor şi nu ne vom lăsa ademeniţi de tentaţiunile niciunui partid sau grupări politice, calmi şi cu răbdare vom merge pe drumul ce ni-l-am trasat.

Un serviciu de informaţiuni bine organizat ne permite să servim publicul cetitor în mod serios şi precis, şi vom da o desvoltare cuvenită în primul rând problemelor locale. Fireşte că nu ne va interesa faptul că lui A. i-s'a furat bicicleta, nici că dl. B. a rostit un nou discurs, chilometric şi anost, nu ne vom pierde în divagaţii interminabile asupra unor probleme anacronice şi absurde, nu vom rosti cuvinte mari şi late despre gărgăunii plăsmuiţi în minţile tuturor mânjilor cari nu au învăţat încă să-si cunoască lungimea nasurilor, ci vom rămâne mereu în marginile stricte ale realităţii cotidiane, vom scormoni din adâncuri societatea bănăţeană, pentru a scoate la iveală tot ce este putred, şi tot ce este sănătos întrânsa. Servind întotdeauna în mod serios p u b l i c u l, vom năzui să-i recâştigăm increderea în presa românească locală, încredere perdută în urma atâtor decepţii indurate. Pas cu pas mergând, din etapă în etapă vom creia cu timpul şi cotidianul românesc s e r i o s, a cărui lipsă se resimte atât de mult astăzi în Banat. Şi aceasta o vom face fără fonduri oficiale de sute de mii date „pentru creiarea unui ziar românesc faţă de 20 minoritare", o vom face numai prin munca noastră serioasă şi cinstită. Şi având perseverenţa picăturilor de apă cari macină piatra.

Redacţia